

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

44. Calumniator: Ex Ammiano, & cæteris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

vnum, ad exemplum aliorum, damnat suspensio, testas, & lapides fano molire assidue fricando conatur, & cum a puicibus pungitur, Nam vos, inquit, pessima animalcula, bellè decipiam: nam candelam extinguum, ne mortuiculis appetere possitis.

CALVMNIATOR.

Descriptio XLIV.

Ex Ammiano Marcellino.

Alumniator iste, quam videris, non est hommo, sed lamia omni diritate terribilis: sine fronte, sine oculis, sine conscientia; monstrum planè horribile, cui soli prominent dentes turpis rubigine infecti, cui feralis pallor, cui deformis macies, cui nudata carnis ossium compages restat. Draconis alicuius pestilentem skeleton, aut exsiccatum cadaver dices. Quid tum? dignam habet ferale effigie vocem, aut potius sibilum emitit, per forum medium serpentis, dentibus aduenis, aspectu rabido huc, & illuc circumspetans, quem reperiat, eam aliquid mali fauibus efflare, quem ore attingere, dentibus inficere, lingua coaspergere possit; hinc licetius supergrestus, fluminis modo, fortunis sece complurum repentinus infundit, fertur per strages multiplices, ac ruinas, viculis corpora ingenuorum affligens: & quodam obterres manicis, criminis scilicet multa consarcinando, à veritate longè discreta, ut est in complicandis negotijs artifice dirus, inde & Catenam inditum est cognomen.

Cicer. 4. ad Herennium.

Ammia.

OSTENTATOR.

Descriptio XLV.

Ex Cicero. 104. ad Eboracum.

Iste, inquit, iudices, qui se dici diuitem, patet esse praelatum, primum nunc videte, quo vultu vos intueatur: nonne vobis videatur dicere: Darem, si mihi molesti non essent: cum verò sinistro mentum subleuat, existimat se gemmæ nitore, & auri splendore aspectus omnium perstringere. Cum puerum respicit, huic vnum, quem ego noui (vos non arbitror nouisse) alio nomine appellat, deinde

alio, atque alio sed tu, inquit, veni Sannio, ne quid isti barbari perturbent: vt ignoris, qui audiunt, vnum potest eligi de multis. Et dicit in aurem, aut ut domus lectuli sternantur, aut ab aunculo rogetur Æthiops, qui ad balneas veniat, aut Asturensi locus ante officia sua detur, aut aliqua ad fragile falsæ choragium gloriae compareat: Deinde exclamat, vt omnes audiant, videto ut diligenter numeretur, si potest, ante noctem: Puer qui iam bene hominis naturam nouit, Tu illo plures mitas oportet, inquit, si vis hodie transnumerari. Age, inquit, duce tecum Libanum, & Sosiam. Sanè deinde casu veniunt hospites homini, qui istum splendide dum peregrinaretur, recuperant, ex eare home hercule sanè conturbatur: sed tamen à virio naturæ non recedit: bene inquit, facitis, cum venitis, sed rectus fecissetis, si ad me, domum rectè abijsetis. Id verò fecissetis, inquit illi, si domum nouissemus. At istud quidem, inquit, facile fuit, unde liber, invenire. Verum ite mecum. Sequantur illi: fermō interea huius confunditur omnis in ostentatione. Quærit in agris, cuiusmodi frumenta sunt, accedere posse: nec edificare etiam nū audere: tametsi in Tusciano quidem cepit insaniire, & in hisdem fundamentis edificare. Dum hæc loquitur, Venit in ædes quasdam, in quibus sodalitium erat eodem die futrum, quod iste pro notitia Domini ædium, ingreditur cum hospitibus: hic, inquit, habito: perspicit argentum, quod erat expostum, visit trichinium, stratum probat: accedit serulus, dicit homini clarè dominum iam venturum, si velit exire: Itane inquit? eamus hospites, frater venit ex Salerno, ego illi obuiam procedo: hue vos decimā venitote. Illi decima quod iusserat, veniunt, querunt hunc, reperiunt domus cuius sit in diuersorum decisi se confundunt. Vident hominem postera die: narrant, ex postulant, accusant: At iste eos similitudine loci esse deceptos, Angiporto toto decessisse: contra valeritudinem suam se ad multam noctem expectasse.

Sannioni puer negotium dederat, ut vestimenta, pueros, corrogaret: Seruulus non inurbanus, satis strenue & concinnè comparat, iste hospites domum deducit. Ait se ædes maximas cuidam amico ad nuptias commodaesse: Nunqiat iuste reà puer argentum repeti: (per timuerat enim, qui comedaratur) Apagete, inquit, ædes commodaui, familiam dedi, argen-